

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคน และประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าได้เป็นอย่างดี คือ การศึกษา ดังนั้นการให้การศึกษแก่ประชากรจึงมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง ดังคำกล่าวที่ว่า "การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เป็นเรื่องส่วนรวมของชาติ จำเป็นต้อง กำหนดความมุ่งหมายและวางแผนการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วยความ รอบคอบ ในปัจจุบันเรามีความเชื่ออยู่ว่าการศึกษาคือ การพัฒนาคน พัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของชาติ"¹ หรืออาจจะกล่าวได้ว่า "ความก้าวหน้าของชาติขึ้นอยู่กับ ความก้าวหน้าของประชาชน"² แต่ปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา คือ การ ที่ผู้เรียนมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงสมบูรณ์ จิตใจ อารมณ์มองใส ซึ่งถ้าขาดสิ่งเหล่านี้ จะเป็นสาเหตุทำให้ประสิทธิภาพในการศึกษาไม่เต็มที่เท่าที่ควร ดังที่ ฮาร์ท และ เชย์ (Hart and Shay) กล่าวไว้ว่า "สมรรถภาพทางกายและความสามารถทางวิชาการ มีความสัมพันธ์กัน ถ้าสมรรถภาพทางกายดี ก็จะทำให้การเรียนดีขึ้น"³ ดังนั้น รัฐได้

¹ บันลือ พุกษะวัน, การประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2519), หน้า 47-48.

² Frederick, Harbison, "Education for Development," Scientific American 209 (September 1963) : 3.

³ Marcia E. Hart and Claton T. Shay, "Relationship Between Physical Education and Academic Success," The Research Quarterly 35 (October 1964) : 357-418.

เล็งเห็นความสำคัญในสิ่งที่กล่าวมานี้จึงได้จัดให้มีวิชาที่ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย นั่นคือ วิชาพลศึกษา จึงทำให้พลศึกษาเป็นองค์ประกอบและ เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญที่สุดของ แผนการศึกษาชาติปัจจุบัน "พลศึกษา" ไม่ใช่เป็นคำใหม่แต่เป็นคำที่มีมานานแล้ว ดังที่ รัชกาลที่ 5 ทรงกล่าวไว้ว่า "ฟุตบอลถือว่าเป็นพลศึกษาอย่างหนึ่ง"¹ จึงสรุปได้ว่า เรื่องของพลศึกษานั้นได้เริ่มจัดให้มีการ เรียนการสอนไว้ในหลักสูตร เป็นครั้งแรกตั้งแต่ใน สมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นต้นมา

ได้มีผู้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้มากมายหลายท่านด้วยกันคือ

กอง วิสุทธารมณ กุลาวา

พลศึกษา คือ การฝึกฝนร่างกายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้กิจกรรม บางอย่างเป็น เครื่องประกอบการพลศึกษา ส่งเสริมร่างกายให้เจริญ งอกงาม เติบโต แข็งแรงว่องไว ส่งเสริมอบรมจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบ วินัย หนักแน่น อคทน ทรูแพ ทรูชนะ มีจิตใจสูง สร้างสรรสามัคคี²

วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ กล่าวว่

พลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น คือ เป็นวิชาที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้ มีการพัฒนาทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างจาก วิชาอื่นบ้างก็ตรงที่วิธีการและสิ่งที่นำมาใช้คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการ ออกกำลังกาย หรือการ เล่นกีฬา เป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ³

¹ สวัสดิ์ เลขยานนท์, "ศตวรรษแห่งการศึกษา," วารสารกีฬา 6 (พฤษภาคม 2515) : 13.

² ไพฑูรย์ จัยสิน, ประวัติปรัชญา ทฤษฎี หลักการพลศึกษา (กาฬสินธุ์ : สูงไฉ่, 2518), หน้า 24.

³ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา," วารสารพลศึกษา 1 (มิถุนายน 2512) : 10.

แนช (Nash) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา เป็นการศึกษา ส่วนหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด และเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมและความแข็งแรง ที่มีอยู่ในตัวบุคคลแต่ละคน ให้เกิดพัฒนาทางกาย ประสาท สติปัญญา และอารมณ์ ซึ่ง ผลเหล่านี้จะเป็นที่ประจักษ์ต่อ เมื่อได้จัดให้มีกิจกรรมพลศึกษาขึ้นตามสถานที่ต่อไปนี้ เช่น โรงเรียนพลศึกษาและสรวายน้ำ เป็นต้น¹

ดอจทรี (Daughtrey) กล่าวไว้ว่า ความจำเป็นเพื่อการพัฒนาความเจริญเติบโต และทรงไว้ซึ่งความแข็งแรง ความเร็ว ทักษะ ความอดทน จะต้องเปิดโอกาส ให้บุคคลเหล่านั้น เข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษา²

ทอมสัน (Thompson) ได้กล่าวไว้ว่า พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งอาศัยกิจกรรมที่คัดเลือกในการจัด เพื่อให้เกิดการเจริญเติบโต พัฒนาการและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อให้เป็นผล เมืองก็ และดำรงชีวิตอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ³

จากคำกล่าวต่าง ๆ เหล่านี้ จะเห็นว่าพลศึกษามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต มาก พอจะสรุปได้ว่า ส่วนหนึ่งที่สำคัญของพลศึกษา คือ กิจกรรมการออกกำลังกาย และ กิจกรรมกีฬา ซึ่งกีฬาถือว่าเป็นหัวใจที่สำคัญของพลศึกษา เพราะ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้บุคคลผู้นั้น เป็นผู้มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ปัจจุบันนี้การกีฬามีบทบาทสำคัญมาก ดังที่การกีฬาได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไปอย่างกว้างขวาง ดังจะเห็นได้จากการใช้

¹Jay B. Nash, Physical Education : Interpretation and Objective (New York : A.S. Barnes and Co., 1964 , p. 52.

²Greyson Daughtrey, Method in Physical Education and Health Secondary School (Philadelphia and London : W.B. Saunders Co., 1967), p. 5.

³John C. Thompson, Physical Education for the 1970's (New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1971), p. 1.

เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกีฬา เป็นจำนวนมากขึ้น นอกจากนี้ หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาต่างก็พยายามจัดสร้างสถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก เพื่อการกีฬาขึ้นเป็นจำนวนมาก สำหรับบริการแก่ผู้สนใจทั่วไป บทบาทที่กว้างขวางของการกีฬาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การกีฬาช่วยส่งเสริมความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศต่าง ๆ อีกทั้งยังส่งผลสะท้อนให้เห็นถึงขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเจริญรุ่งเรือง ตลอดจนการปกครองประเทศ และความมีอารยธรรมของประเทศนั้นอีกด้วย ปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่าผู้บริหารประเทศส่วนใหญ่ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการกีฬา และได้กล่าวถึงความสำคัญของการกีฬาไว้ดังนี้

เปรม ติณสูลานนท์ ได้ให้คำขวัญในการแข่งขันกีฬาเซคครั้งที่ 14 ณ จังหวัดปัตตานี ไว้ว่า

"การกีฬาเป็นการบริหารร่างกายให้มีสุขภาพพลานามัย แข็งแรง และเสริมสร้างให้เป็นผู้มีจิตใจแจ่มใส ออกทน กล้าหาญ ระเบียบ รุขนะ รุกภัย นอกจากนั้นยังส่งเสริมความสามัคคีสามัคคีกลมเกลียวระหว่างหมู่คณะ บุคคลิกที่มีจิตใจ เป็นนักกีฬา บุคคลนั้นย่อมเป็นผู้มีคุณค่า อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมของประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าสืบไป"¹

เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ กล่าวไว้ว่า "การกีฬา เป็นปัจจัยอันหนึ่งของประชาชนชาวไทย เพราะคนไทยต้องมีสมรรถภาพทางร่างกาย และจิตใจสูง มีความแข็งแรงทรหด ออกทน มีพลานามัยดี นอกจากนี้การกีฬายังสามารถอำนวยความสะดวกในเรื่องความสามัคคีทั้งภายในและภายนอกประเทศด้วย"²

¹ เปรม ติณสูลานนท์, ที่ระลึกกีฬาเซคแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 14 จังหวัดปัตตานี (กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์, 2524), หน้า 1.

² คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเซค ครั้งที่ 13, ที่ระลึกกีฬาเซคแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13 จังหวัดลำปาง (เชียงใหม่ : เจริญการค้า, 2522), หน้า 1.

นิพนธ์ ศศิธร กล่าวไว้ว่า

"วิชาพลศึกษาและการกีฬาที่มีทั้งเกมและกระดาน เกมแท่นของกรีกกีฬาและพลศึกษา สว่างคุณธรรมและลึกลับธรรม เป็นอย่างมาก การเล่นเกมกีฬาต่าง ๆ ต้องรู้จักทำจิตใจให้เข้มแข็ง มีระเบียบวินัย ระเบียบ และในการเล่นเกมของปัญญา และการตัดสินใจอัน เป็นทางนำไปสู่ปัญญา จึงหมายถึงการหยั่งรู้อะไรก็คอยตนเองในที่สุด"¹

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลปัจจุบัน ทรงโปรดปรานกีฬาเป็นอย่างมาก และได้ทรงเข้าร่วมเล่นกีฬาหลายประเภท รวมทั้งเป็นนักกีฬาออกเยี่ยมค่าย แสดงให้เห็นว่าพระองค์ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬา เป็นอย่างยิ่ง ดังพระบรมราโชวาทของพระองค์ที่พระราชทานแก่นักกีฬาชาติต่าง ๆ ในพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 4 เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2510 ว่า "การกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ทุกคนจะขาดเสียซึ่งการกีฬาไม่ได้ แม้จะไม่ไช้ผู้เล่นก็ควรเป็นผู้สนับสนุน"² และยังมีพระบรมราโชวาทตอนหนึ่งว่า "การกีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง"³

การแข่งขันกีฬา เป็น เรื่องของการประลองความสามารถทางการกีฬาของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน โดยมีระเบียบ กฎ กติกา เป็น เครื่องกำหนดภายในบริเวณสนามแข่งขัน

¹นิพนธ์ ศศิธร, "คำขวัญในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย," สื่อบัณฑิตการแข่งขันทกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 8 วันที่ 25 ตุลาคม-พฤศจิกายน 2523 (เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ป๋อง, 2523), หน้า 1.

²ไพลิน สุนทรารักษ์, "ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไป กับความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 1.

³พระบรมราโชวาทในรัชกาลที่ 9 พระราชทานแก่คณะกรรมการอำนวยการกีฬา กองทัพเรือ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐานเมื่อวันเสาร์ที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2513 เอกสารพิธีภักดิ์กีฬาองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย.

ภายใต้การควบคุมและอำนวยความสะดวก โดยเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันกีฬา ซึ่งส่วนใหญ่ จะอยู่ในความรับผิดชอบของกรมพลศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีบทบาทมากมาย เกี่ยวกับการรับผิดชอบในค่านักกีฬา ให้ความรู้ทางด้านการศึกษากวามวชนในประเทศ มีความเชื่อมั่นที่จะผลิตนักพลศึกษา นักกีฬาจากสถาบันพลศึกษา เพื่อป้อนให้แก่สมาคม ให้ การศึกษาแก่ทุกคน เพื่อให้เล่นกีฬาได้อย่างถูกต้อง และให้เล่นกีฬาได้ตลอดชีวิต¹

การแข่งขันกีฬาที่สำคัญที่กรมพลศึกษา เป็นผู้รับผิดชอบอย่างหนึ่งก็คือ การแข่งขัน กีฬานักเรียนในแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งจุดประสงค์ที่สำคัญของการแข่งขันกีฬานักเรียนก็เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ เล่นกีฬามากขึ้น และมีโอกาสได้แสดงความสามารถ ของตนเอง โดยการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยให้ประชาชนทั่วไป ได้ชมกีฬา เพื่อเป็นนันทนาการอีกด้วย ส่วนประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมแข่งขัน กีฬานั้นมีมากมายหลายประการ ดังที่ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ ได้กล่าวไว้ว่า

1. ผู้เข้าแข่งขันได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
2. ทำให้มีความสุขสนุกสนาน มีความรัก สามัคคีกลมเกลียวกัน
3. ทำให้มีความรักในความยุติธรรม และเชื่อมั่นในตนเอง
4. ทำให้มีความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะ หน้าที่ได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ มีความเป็นระเบียบ
5. มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถที่จะเป็นผู้นำและ ผู้ตามที่ดี
6. ทำให้มีความอดกลั้น และยับยั้งชั่งใจตนเอง²

¹ สำอาง พวงบุตร, "การกีฬาสำหรับนักเรียน เยาวชน และประชาชน," การพัฒนากีฬาแห่งชาติ (กรุงเทพมหานคร : สิวพรการพิมพ์, 2523), หน้า 1.

² วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, "การเล่นกีฬาเพื่ออุดมคติของการกีฬา," วารสาร สุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ 3 (มกราคม-ตุลาคม 2520) : 39.

การแข่งขันกีฬานักเรียน เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างหนึ่งที่จะทำให้นักเรียน
ได้มีประสบการณ์ในการแข่งขัน ซึ่งประสบการณ์นี้ถือว่ามีความสำคัญอย่างมากในชีวิต
ประจำวัน โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันนี้ การแข่งขันยังมีความสำคัญมากขึ้น ฉะนั้น ถ้า
หากว่านักเรียนได้เล่นกีฬาและแข่งขันอย่างทั่วถึงกันแล้ว จะทำให้นักเรียนสามารถนำ
ประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬามาช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพและชีวิตการเป็น
อยู่ได้เป็นอย่างดี¹

การแข่งขันกีฬานักเรียนนั้น ได้มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานว่า เริ่มมีในสมัย
รัชกาลที่ 5 เมื่อวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2440 เรียกว่า การแข่งขันกีฬานักเรียน
เป็นการแข่งขันกีฬาประเภทลู่วิ่ง และเกมส์เบ็คเตลล์ ต่อมาได้เพิ่มการแข่งขันกีฬา
บางประเภท เช่น ชกคะเยอ จักรยาน รวมทั้งฟุตบอลและบาสเกตบอล² ต่อมาในสมัย
รัชกาลที่ 6 ก็ได้มีการแข่งขันกีฬานักเรียนประเภทต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีก เช่น มวยฝรั่ง
ฟันดาบ และมวยไทย³ ในรัชกาลที่ 8 ได้เพิ่มประเภทการแข่งขันกีฬามากขึ้น และให้
สนามแข่งขันมากขึ้น กรมพลศึกษาได้ออกข้อบังคับการแข่งขันกีฬานักเรียนในเรื่องความ
ประพฤติก การประท้วง การส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันและการแบ่งรุ่นนักกีฬา⁴

ในรัชกาลที่ 9 การแข่งขันกีฬาก็ได้เจริญมากขึ้นตามลำดับ โดยในปี พ.ศ.
2490 จังหวัดต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค ได้รับการสนับสนุนให้จัดการแข่งขันกีฬาในจังหวัด
และกีฬานักเรียนเพิ่มขึ้น โดยได้รับเงินอุดหนุนส่งเสริมการพลศึกษาและกีฬา⁵ การแข่งขัน
กีฬานักเรียนในส่วนภูมิภาคได้เริ่มในรัชกาลที่ 6 แล้ว ในมหตศกฐเกิด เนื่องในพิธีเปิด

¹ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 39.

² อนุอมวงศ์ กฤษณ์เพชร, "พัฒนาการพลศึกษาในประเทศไทยระหว่าง พ.ศ.
2325-2525" รายงานการวิจัย (ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย, 2525), หน้า 41.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 86.

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 212.

⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 227.

และฉลองโรงเรียนตัวอย่างของจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2452
ที่ห้องสนามชุมพล¹

การแข่งขันกีฬานักเรียนในแต่ละจังหวัดนั้นมีประเภทและชนิดของกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันมากมาย ส่วนใหญ่จะเป็นกีฬาที่อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่นักเรียนได้เรียนกันมาแล้ว อาทิเช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล แอสน์บอล ตะกร้อ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส และกรีฑา เป็นต้น นอกจากนี้แล้ว การแข่งขันยังแบ่งเป็นทีมชาย ทีมหญิง รุ่นจิ๋ว รุ่นเล็ก รุ่นกลาง และรุ่นใหญ่อีกด้วย ในเมื่อมีกีฬาที่ต้องจัดการแข่งขันหลายชนิด หลายประเภทและหลายรุ่น การจัดการแข่งขันแต่ละครั้งอาจเกิดปัญหาในการจัดและดำเนินการแข่งขันแก่เจ้าหน้าที่และผู้รับผิดชอบในการจัดไม่มากนักน้อย ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่ส่วนมากประสบคือ การขาดแคลนในค่านงบประมาณในการดำเนินการ จำนวนเจ้าหน้าที่ อุปกรณ์และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินกีฬา ตลอดจนความเอาใจใส่ของผู้บริหารงานกีฬา² เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละจังหวัดอาจจะไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละจังหวัดนั้น ๆ และจากการที่ผู้วิจัยได้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดสมุทรสงครามมาเป็นเวลานานพอสมควร ในฐานะประธานอนุกรรมการกีฬา ผู้ควบคุมกีฬา และผู้ตัดสินกีฬา จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุของปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยว่ามีปัญหาอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงให้การจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในส่วนภูมิภาคนี้โอกาสต่อไป

¹ ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร, เรื่องเดียวกัน, หน้า 79.

² วีระพงษ์ บางท่าไม้, "ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา เฉพาะความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัด โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียน

ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ และมีความเชื่อถือได้

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้จัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนมีความรู้และประสบการณ์แตกต่างกัน อาจจะทำให้มองปัญหาแตกต่างกันไป

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบว่าปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดในแต่ละจังหวัดทั่วประเทศไทยมีมากน้อยเพียงใด
2. เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยที่จะต้องมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัด

3. เป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้จัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนโดยตรงที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

คำจำกัดความของการวิจัย

การจักและดำเนินการ หมายถึง ขบวนการจัดระเบียบการปฏิบัติงานอย่างมีระบบ

การแข่งขันกีฬานักเรียน หมายถึง การที่โรงเรียนต่าง ๆ ภายในจังหวัดส่งนักกีฬาประเภทต่าง ๆ เข้าทำการแข่งขันภายใต้การดำเนินการของจังหวัดนั้น ๆ

เจ้าหน้าที่ผู้จัด หมายถึง บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้ทำหน้าที่รับผิดชอบต่อการจักและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียน

ส่วนภูมิภาค หมายถึง จังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย ยกเว้นกรุงเทพมหานคร

ผู้มีวุฒิทางพลศึกษา หมายถึง ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา

ผู้ที่ไม่มียุติทางพลศึกษา หมายถึง ศึกษานิเทศก์จังหวัด หัวหน้าส่วนการศึกษา หรือผู้ช่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย